

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno studenta: **BcA. Adam Procházka**
Akad. rok: 2008/2009
Oponent diplomové práce-praktické části: akad. mal. Michal Zeman
Téma diplom. práce: **„KRAJINA ZA PLOTEM“**

Hodnocení oponenta diplomové práce:

Posudek oponenta praktické části.

„Od renesance uvažuje umělec stále intenzivněji sám osobě, zamýšlí se nad podstatou i smyslem své tvůrčí činnosti, snaží se postihnout její vnitřní logiku, definovat zákonitosti, které ji ovládají“: píše M. Lamač v úvodu své stati o moderních malířích. Tak i student Adam Procházka podstupuje autointerpretační teorii prostřednictvím teoretické části diplomové práce a prokazatelně ho formuje i v jednání praktické části. Znovu vede rozpravu, ale již „praktického konání“, o dovednosti zobrazování krajiny v malbě, jejího obsahu a formy a hledání vlastní tvůrčí identity.

Jaká je tedy „Krajina za plotem“ Adama Procházky? Celá koncepce diplomové práce Adama Procházky se jednoznačně vzpírá jakékoliv snaze po objektivním podání skutečnosti a úspěšně se tím vyvazuje ze suché až neumělecké popisnosti. Je to odklon od naturalismu, ale není to zamítnutím přírody jako takové. Jakoby implicitní znalost vede diplomanta v tvorbě zobrazování zvětšeného fragmentu z krajinomalby konce 19. století.

Formát, do kterého Adam Procházka vkládá svou krajinu, je možná také v rozporu ke klasickému zobrazování krajinomalby, ale je cíleně zakotvena v nepřesném čtverci, a podporuje lapidárnost kompozice krajinných motivů. Prokazatelně tak vytváří dramatickosti v krajině pouze formou. Účelově odmítá klasickou metodu olejomalby a jeho opěrným bodem samotného aktu malby je technika malby akrylem, který je snadným a rychlým prostředkem záznamu skvny

nebo linie. Technika „válení“ plochy, úhozu malířského nástroje a „lití“ barvy se proměňuje ve fyzické gesto, někdy i v záměrnou chybu. Ale není to spontánní jednání, je to průběh práce, který doznává postupnou kultivaci metody v tvorbě, rozkrývá tak tvořivou práci s procesy skryté v podvědomí. Po stránce koloristické dosahuje Adam Procházka účinku hutného a působivého odrazu z krajiny – přírody živoucí.

V této diplomové práci Adama Procházky nelze přehlédnout jeden těkající prvek – „litou“ gestickou značku. Je to usilovné a příznačné hledání znaku pro spodobnění segmentu přírody. Jeví se jako podivuhodná cesta přetvoření reálného fragmentu na obrazovou šifru v časoprostorovém kontextu od pokorného zobrazení „Velkého drnu“ Albrechta Dürera, od rudimentálního obrazu Krajiny s bodláčím Otakara Lebedy přes impresi obrazu „Jezírko s lekníny“ Clauda Moneta, kolem tašismu Hanse Hartunga, k obrazu „Podzimní rytmus“ Jacksona Pollocka až k civilizačnímu tik v podobě „tegu“ – identifikační značce. Je to expresivnímu zobrazení „Velkého drnu“ 21. století, který nese svou formou barvitou mnohovýznamovost obsahu. Tímto rozhodným gestem Adam Procházka je otevřený k novému obrazového pojmosloví. Je to autogram reflexe a zařazení do dění a tenze v současném výtvarném umění, který ho opodstatňuje v jeho tvůrčím procesu, sebeurčení v krajinomalbě za plotem, ale možná i před plotem.

Za praktickou část diplomové práce Adama Procházky navrhuji hodnocení podle klasifikační stupnice ECTS, písmeno „B“, slovním vyjádřením velmi dobře.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **„B“ – velmi dobře**

Ve Zlíně dne 7. května 2009

akad. mal. Michal Zeman


.....
podpis oponenta diplomové práce